

Zlatý zpěvník

www.zpevnik.wz.cz

Obsah

1. Buráky ()
2. Ho ho Watanay ()
3. Jožin z bažin ()
4. Mraveneček ()
5. Trpasličí svatba ()
6. Slavíci z Madridu (- Ostatní)
7. Bláznova ukolébavka (- Písničky k táboráku)
8. Červená řeka - lehčí akordy (- Písničky k táboráku)
9. Okoř (- Písničky k táboráku)
10. Rodné údolí (- Písničky k táboráku)
11. Tři citrónky (- Písničky k táboráku)
12. Pod dubem (- Písničky z pohádek)
13. Stánky (Brontosauři)
14. Rosa na kolejích (Daněk Wabi)
15. Tři kříže (Hop trop)
16. Napojen (Klus Tomáš)
17. Anděl (Kryl Karel)
18. Eldorado (Matuška Waldemar)
19. Tisíc mil (Matuška Waldemar)
20. Bedna od whisky (Maxim Turbulenc)
21. Slunce za hory (neznámý)
22. Hlídač krav (Nohavica Jaromír)
23. Kozel (Nohavica Jaromír)
24. Želva (Olympic)
25. V lese (Pokáč)
26. Toulavá (Sebastian)
27. Batalion (Spirituál Kvintet)
28. Holubí dům (Svěrák / Uhlíř)
29. Severní vítr (Svěrák / Uhlíř)

Buráky ()

1. Když sever válčí s jihem a zem jde do války
v polích místo bavlny teď rostou bodláky
já viděl v stínu u silnice z jihu vojáky
jak válejí se líně a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války
je lepší doma sedět a louskat buráky
Hej hou, hej hou, nač chodit do války
je lepší doma sedět a louskat buráky

2. Plukovník sedí v sedle volá: Yankeeové jdou !
ale mužstvo leží v trávě, prý dál už nemohou.
Tak plukovník se otočí a vzhledne do dálky
a vidí slavnou armádu jak louská buráky.

R: Hej hou, hej hou...

3. Až táhle válka skončí a my zas budem žít
svý milenky a ženy pak půjdem políbit.
A když se mě zeptají: hrdino, cos dělal za války?
No, flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.

R: Hej hou, hej hou...

Ho ho Watanay ()

- D
1. Spinkej můj maličký
C D
máš v očích hvězdičky
C G D
dám ti je do vlasů tak usínej tak usínej
- D C D
R: Ho ho Watanay ho ho Watanay
C G D
ho ho Watanay kiokena kiokena
2. Sladkou vůňi nese ti
noční motýl z paseky
vánek ho políbá už usíná už usíná
3. V lukách cosi zavoní
rád jezdíš na koni
má barvu havraní jak uhání jak uhání
4. V dlani motýl usína
hvězdička už zhasíná
vánek co ji k tobě nes až do léta ti odlétá
- R: Ho ho Watanay...

Mraveneček ()

P. /: C F G C :/ hej hej hejhěj

G Ami
Polámal se mraveneček, ví to celá obora
D C G
o půlnoci zavolali mravenčího doktora.
G Ami
Doktor klepe na srdíčko, potom píše recept
D C G
třikrát denně prášek cukru, bude chlapík jako rys.

G Ami
Dali prášky podle rady, mraveneček stůně dál
D C G
celej den byl jako v ohni, celou noc jim proplakal.
G Ami
My tři stáli u postýlek, Dan ho těší neplakej
D C G
pofoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.

C D G Emi
R: To se ví, že se nám mraveneček brzo uzdraví
C D G Emi
pofoukání na bolístku na nohy ho postaví.
C D G Emi
To se ví, že se nám mraveneček brzo uzdraví
C D G
hrát si bude v mraveništi jako my.

R: To se ví...

Trpasličí svatba ()

G C G
1. V lese, jó v lese na jehličí,
A D7
koná se svatba trpasličí,
G C H7
žádná divná věc to není,
C C#dim G Emi A D7 G
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

G D G
R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
D G
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
D G
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
D G D D7
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

2. Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchyňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R: Protože láska...

3. = 1.

Slavíci z Madridu (- Ostatní)

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

- Ami E Ami
1. Nebe je modry a zlaty, bila sluncni zare,
E Ami
horko a svatecni saty, vrava a zpoceny tvare,
E Ami
vim, co se bude dit, byk uz se v ohrade vzpina,
E Ami
kdo chce, ten muze jit, ja si dam sklenici vina.
Dmi Ami

R: Zizen je velika, zivot mi utika,
E Ami
nechte me prijemne snit,
Dmi Ami
ve stinu pod fiky poslouchat slaviky,
E Ami
zpivat si s nima a pit.

2. Zeny jsou krasny a cudny, mnoha se ve mne zhlidla,
oci jako dve studny, vlasy jak havrani kridla,
dobře vim, co znamena pad do nastrah divciho klina,
nekdo ma pletky rad, ja si dam sklenici vina.

R:

3. Nebe je modry a zlaty, zeny krasny a cudny,
mantily, svatecni saty, oci jako dve studny,
zmoudrel jsem stranou od lidi, jsem jak ta zahrada stinna,
kdo chce, at mi zavidi, ja si dam sklenici vina.

R:

R:

Červená řeka - lehčí akordy (- Písničky k táboráku)

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbím,
já ho znám, srdce má dřavý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to své srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
- 5.=1.
- 6.=2.
7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Okoř (- Písničky k táboráku)

G

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,

D7

G

vroubená je stromama,

když jdu po ní v létě, samotný na světě,

D7

G G7

sotva pletu nohama,

C

G

A7

D7

na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,

G

tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,

D7

G

začli sobě notovat.

G

D7

- R: Na hradě Okoři světla už nehoří,

G

D7

G

bílá paní šla už dávno spát,

D7

ta měla ve zvyku podle svého budíku

G

D7

G G7

o půlnoci chodit strašit,

C

G

od těch dob, co jsou tam trampové,

A7

D7

nesmí z hradu pryč,

G

D7

a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,

G

D7

G

on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,

že byl Okoř vykraden.

nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',

nikdo nebyl dopaden,

šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,

místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,

dostal z toho zimnici.

Rodné údolí (- Písničky k táboráku)

1. D G
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
 D A
každý krok v srdci mém zabolí,
 D D7 G
zakrátko bude mi všechno cizí,
 D A D
nespatřím své rodné údolí.

 D G
R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
 D A D
nashledanou, rodné údolí,
 G
já volám: nashledanou, nashledanou,
 D A D
při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,

nevidí, co jsem měl tolik rád,

jediné, co mi teď ještě zbývá:

rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,

proč se čas na chvíli nezastaví,

nemusel bych ti své sbohem dáti,

kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Tři citrónky (- Písničky k táboráku)

1.
C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
V jedné mořské pusti ně ztroskotal parník v hlubi ně
Jenom tři malé citronky zůstaly na hladině.

Ref:

Ami Dmi G7
|: Rybaroba rybaroba rybaroba čuču :|
Rybaroba rybaroba rybaroba čuču - zůstaly na hladině

2.
Jeden z nich povídá: "Přátelé netvařte se tak kysele!
Vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé!"

Ref.:

3.
A tak se citronky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál
A tak se plavily do dále až na ostrov korálový.

Ref.:

4.
Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera
Sežrala citronky i s kůrou, zakončila tak baladu mou...

Ref.:

Pod dubem (- Písničky z pohádek)

z pohádky Lotrando a Zubejda

Ami

Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,

E G7

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

R: Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: "Růce vzhůru" a hned máme peněz fůru,

G C E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

R: Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,

seď, formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,

co šlohe, to nevydá, jelikož je nelida.

Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

R: Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,

tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Stánky (Brontosauři)

- D G
1. U stánků na levnou krásu
D Edim
postávaj' a smějou se času,
D A D
s cigaretou a s holčkou, co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.
- D7 G A
- R: Jen zahlídlí svět, maj' na duši vrásky,
D Gmi
tak málo je, málo je lásky,
D A D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
postávaj', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
- R:
- R:

Rosa na kolejích (Daněk Wabi)

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
 podivnej pták, pták nebo mrak.
- R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
 vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
 to nekonečně dlouhý monotónní blues,
 je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.
2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
 co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, deku a rum.
- R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Tři kříže (Hop trop)

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Napojen (Klus Tomáš)

E A E H E A E H

E A

1. Vzpomeň, jak's očima dítěte

E H

hleděl na letící ptáky,

E A

jak krásné bylo být na světě

E H

s vědomím, že umíš to taky.

F# A

Dnes už nelétáš, neboť okolí

F# A

zmátlo Tě strachem, že pády bolí.

2. Zastav se, čas nikam nespěchá,

jen rozum nutí ho k běhu.

věř však Ty, synu člověka,

že's nedílná součást příběhu.

Ty jsi já, jako já Tebou jsem,

společná je nám planeta Zem.

E

- R: Ničeho nelituj,

A

Život, co máš, je Tvůj,

E H

žij a měj rád, co je.

E

Nechť srdce se rozbijí

A

láskou, tak přijmi ji.

E H

cítíš, jak jsi napojen,

E A

jak jsi napojen.

E

H

Přes všechny pochyby život je krásný.

E A

Jsi napojen

E

H

a svět je Tvá továrna na sny.

E A E H E A E H

3. Nebe až najde jas ve vodní hladině,

až měsíc opře se o břeh

a padne hvězda, zkus si přát jediné,

to aby dopadla dobře.

Ztiš se a poprvé k sobě se obrať,

bez zbraní a krve porazíš obra.

4. Obra, co založil duhy stín,

když před léty zotročil Zem.

A člověka Bůh ví proč znejistil

v otázce, kdo vlastně jsem.

Poznej, že být je jednoduché,

ucítíš klid, že vše jedno je duchem.

R:

Anděl (Kryl Karel)

1. C Ami C G7
Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
 C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

 C Ami C G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
 C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 C Ami G7 C Ami G7(F) (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Eldorádo (Matuška Waldemar)

Ami G Ami G Ami
1. V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří,
C D F C G-E
příchozího pohostí, nádherou a hojností.

2. Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí s vírou, že se vyplatí...

Ami G C D G-E
R: Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídý člověčí,
Ami G C D Emi
jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

3. Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří,
spíš než zlatonosný štít, nám dnes rozum káže jít.

R: Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídý člověčí,
jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

Ami
Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství
G C
je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorádo není kdesi
D
v dálce, ale docela blízko v našich srdcích
G E Ami
a v našem myšlení, a že jeho pravé jméno je svoboda
G C
pravda a porozumění. Nosíme je v sobě a ptát se na
D Emi
něj je naše přirozená povinnost.

R: Jít a hledat Eldorádo...

Bedna od whisky (Maxim Turbulenc)

- Ami C Ami E7
1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky
Ami C Ami E7 Ami
Stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.
C Ami E7
Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč.
Ami C Ami E7 Ami
Tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.
- A D E A
R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
D E A
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.
D E A
Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny brdny od whisky vypitý.
Postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.
- R: Tak kopni do tý bedny...
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít
nemusel si hochu na krku laso mít.
- R: Tak kopni do tý bedny...
4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil
nechtěl běžet dokavád se whisky nenapil
zatracená smůla zlá a zatracenej pech
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.
- R: Tak kopni do tý bedny...
5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok.
mám to smutnej konec - a whisky ani lok
- R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.

Hlídač krav (Nohavica Jaromír)

F G C

Pam padadam.....

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F

G

C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F

G

C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany, mýt se v lavoře,

F

G

C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam padadamadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

dál v E dur

pam padadamadam...

Kozel (Nohavica Jaromír)

1. G C
Byl jeden pán, ten kozla měl,
 D G
velice si s ním rozuměl,
 C
měl ho moc rád, opravdu moc,
 D G
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé",
svázał kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Želva (Olympic)

- D G D G D G D G
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
D A G D A G D
- R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.
3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želv a spousty vodní.
- R:

V lese (Pokáč)

[F] dneska všichni [C] říkají a [G] všude píše [Ami] se
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese
a já bych řek že na tom kruci asi něco musí bejt
když o tom zpívá na svém albu už i justin timberlake

já do přírody od přírody vůbec nechodím
mám však spoustu přátel hipsterů ti mi jistě napoví
aha tak omlouvám se prý že tam též nikdy nebyli
však na cestu mi daj raw guláš a z flanelu košili

a tak [F] šel jsem tam však byl jsem zpátky hned
[G] páč tam maj fakt marnej internet

2x ref. dneska [F] jsem v lese [C] byl
a už [G] tam nepu [Ami] du
nikde jsem nezařil takhle ukrutnou nudu

vážně nevím co s tím lesem pořád všichni maj
jen jsem tam vlez hned jsem si zasvinil svý boty značky nike
žádněj signál žádná wifi žádný data zde nemám
teda data jsou tu ečko a to fakt nepočítám

světlo pro selfíčka je zde ultra zoufalý
řek bych že kdyby to tu vykáceli líp by událi
ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchodák
tam moh bych shopovat a právě by mě nepotřísnil pták

samá [F] houba čerstvej [Ami] vzduch a samej hmyz
do [G] přírody fakt chodit neměl bys

2x ref.

oo [F] oo [C] ooo jak se do lesa [G] volá tak se z něj ozý [Ami] vá
oooooo tak poslouchej mě lese já mám radši obývánk
oooooo proč vyrážet na místa lidstvem netknutý
ooooooo když tam nejsou žádný zásuvky a žádný bubble tea

dneska jsem v lese byl
bylo to naposled
abych maily vyřídil
musel jsem vylízt na posed

Toulavá (Sebastian)

Em C
On toužil, kroužil, bylo to tak

G D
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár.

A Ty víš, že sníš
Po kousku mojí duše jako šíp vystřelím z kuše

Když mám nad hlavou píseň toulavou
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já
To Ti přísahám, budem' tam jen sami dva.

On toužil, kroužil, bylo to tak
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár

On toužil, kroužil, bylo to tak
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát
Přece samotnou Tě tady nikdy nenechám
Je to bezprostřední vášeň, chci Tě mít

Když mám nad hlavou píseň toulavou
Křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak
Vezmu Tě až tam, kde jsme jenom Ty a já
To Ti přísahám, budem' tam jen sami dva

(4x):
On toužil, kroužil, bylo to tak
Tu holubici pouštím do oblak
Přes matný stěny já vidím dál
Maluju to jako by jsme byli pár

Batalion (Spirituál Kvintet)

- Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.
Emi G D Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi G D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G D Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi G D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.
Emi G D Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští verbíři.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.
*:
R:

Holubí dům (Svěrák / Uhlíř)

- Ami G F Emi Ami
1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
G F Emi Ami
stával v údolí mém starý dům.
C G C G C
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G F Emi Ami
měl jsem rád holubích křídel šum.
2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.
Ami A7 Dmi G C Ami
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
míval stáj roubenou, bílý štít.
A7 Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.
3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.
R:
Zpívám ptákům a zvláště holubům,
stával v údolí mém starý dům ...

Severní vítr (Svěrák / Uhlíř)

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
hlava mně pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.
- R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.
- R: